

надъ твоитѣ нещастни дѣца, исклани отъ дѣтоубіеца. Прода; престани да ги оплаквашъ и утѣши са, защото сждбата на толкози исклани сега невинни дѣца е по-грозна, по-ужасна отъ тая на твоитѣ петъ рожби! Дѣца, дребни и едри, подобни на застрѣленъ ловъ, що ловеца оставя да пхрна или да рита изъ трънака, безъ да го поглѣдне, безъ да му отрѣже главата за да са не мхчи—тѣй са биле избити хиляди дѣца: бити, пребити, недобити, клани, недоклани и оставени да са мхчатъ. Нѣмало е за тѣхъ майка, коя своитѣ мили рожби поне мжртви да прибере, да си ги скжта и, на познато мѣсто, въ черна земя да положи и шена пржстъ на очи имъ да хвжрли; нѣмало е майка, коя да доде надъ черно гробче, да си вощеница на черна купчина забучи и да си мила рожба оплаче!

И да ли ще има кой да разскаже на тѣхни оживели родове, какъ и съ какви мжки немилостивъ врагъ е измжкналъ душицитѣ имъ? Да ли е имало кой да чуе тѣхнитѣ писаци, да обади съ какви страхотій е отсѣкалъ врагъ живота на тѣхни майки, бащи, сестри, братя! Нѣма! нѣма жива душа, освѣтъ едни кучета у запустели дворове, пжлни съ кжрвави лешове, грозно віятъ, Тукъ мжжъ избоденъ, до него млада невѣста обезобразена, тамъ дѣтински главички потжрколени, а по-нататакъ части отъ човѣшки членове и ставици насечени и расхвжрляни! О! Зажуми, читателю, зажуми, защото не е за глѣданіе една такава кжрвава картина!

А ти слжнице, още тжрнишь, още грѣеши, още топлишь и оживотворявашъ една такава страна, дѣ сички твои благодѣянія са тжнчатъ подъ кракъ, дѣ твойтѣ зари другъ пжтъ сгрѣваха наросената съ божа росица зелена трѣва, отъ коя искарваше сѣкакви благоуханія, а сега тамъ твоята топлина подига зловоненъ смрадъ отъ наросената съ човѣшка кржвъ трѣва и поразява сичко живо на около? Ти слжнице, още свѣтишь на тія които, вжсползувани отъ свѣтлината ти, не са посвѣтенихъ да освѣрнятъ и домове, посвятени на тогова,